

عنوان مقاله:

واکاوی مولفه های دینی در اشعار عامیانه بختیاری

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات و زبانهای محلی ایران زمین، دوره 9، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حمید رضایی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، ایران

ابراهیم ظاهری عبدوند - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

شعر عامیانه، نقش مهمی در بازنمایی و نهادینه کردن هویت، به خصوص هویت دینی در فرهنگ بختیاری دارد. در این پژوهش، به بررسی مولفه های دینی در اشعار عامیانه بختیاری (کودکانه ها، اشعار مربوط به عروسی و سوگ سروده ها) با روش توصیفی-تحلیلی پرداخته شده تا تصویری که از مفاهیم دینی در این اشعار بازتاب یافته است و کارکرد این مفاهیم در فرهنگ بختیاری مشخص شود. همچنین بررسی شده است که مولفه های دینی در کدامیک از اشعار مذکور، بیشتر بازتاب یافته است و چه تفاوتی در این زمینه دیده می شود. نام خداوند، پیامبر(ص)، حضرت علی (ع)، امام رضا(ع)، امامزادگان، قیامت، زیارت، کعبه، مشهد، کربلا، نماز، قرآن و مهر، از مهمترین مولفه های دینی بازنمایی شده در این اشعار هستند. نتایج پژوهش نشان می دهد در اشعار کودکانه، به صورت غیرمستقیم، کودک را ابتدا با صفات جمالی خداوند آشنا می کنند و به او آموزش می دهند که برای حل مشکلات، باید به خداوند توکل کرد و به پیامبر و امامان متوسل شد. در اشعار مربوط به عروسی بیشتر از اعتقادات مذهبی عروس و داماد سخن گفته می شود و این که خداوند و ائمه، رفع کننده بلاها هستند. در سوگ سروده ها، بیشترین تنوع و بازتاب مولفه های دینی را می توان یافت. در این نوع، همواره هم از اعتقادات دینی شخص متوفی سخن گفته و هم از خداوند خواسته شده است مشکلات و بیماری ها افراد را برطرف کند.

کلمات کلیدی:

خداوند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052783>

